

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Слово Царства

“І зрозуміють, що я - Єгова”.

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

No. LXIII

Півмісячник

№6

15 Березня 1943

НАСТАНОВИ ЦАРЯ НА СПОМИНІ.....	27
НОВА ВЕЧЕРЯ.....	28
МІСЦЕ, ПІДГОТОВЛЕНЕ В ТЕОКРАТІ.....	31
ПОМІЧНИК НА ЧАС ВІДСУТНОСТІ.....	32
ТОЙ, ХТО ПРИНОСИТЬ ПЛІД ЦАРСТВА.....	33
МОЛИТВА ХВАЛИ	36
МОЛИТВА ЗА НОВИЙ СВІТ.....	38
«СЛОВО ПРАВДИ».....	41
ЕНОХ, ПЕРШИЙ ПРОРОК ЄГОВИ.....	44
ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД.....	47
ПЕРІОД СВДОЦТВА «ЗАКЛИК ДО ДІВ».....	26
СПОМИН.....	26
ВИВЧЕННЯ «ВАРТОВОЇ БАШТИ».....	26

“ВИ СВДКИ У МЕНЕ ЩО Я - БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА” - Іса. 43:12.

ВАРТОВА БАШТА

Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE Sc. TRACT SOCIETY
117 Adams Street, Brooklyn, N.Y., U.S.A.

Officers
N.H. Knorr, President W.E.VAN AMBURGH, Secretary

«Діти твої навчатиме сам Єгова, і великий мир і гаразд буде
поміж синами твоїми» — Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдешний Бог, існуючий од віків до віків. Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворінь; що Льогос був початком Його творива, і Його активним чинником в творенні всіх речей; що Льогос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивисив Його в небі понад всі інші істоти й понад всі інші імена й одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ є теократичною якої ім'я — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання і привілей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести овочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі власті, який скинув сатану з неба й зачав устанавляти Боже Царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через Царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господне буде знищення сатанської організації й устанавлення справедливості на землі, і що в тому Царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть даліше виконувати Божий приказ — сповнюйте землю праведними людьми

ПЕРІОД СВИДОЦТВА «ЗАКЛИК ДО ДІЙ»

Тримісячна кампанія «Вартової Башти» вступає в свій останній місяць, квітень, який призначений періодом свідцтва «Заклик до дії». Звичайно, з урахуванням усіх доказів, що збільшуються на землі, про те, що світ перебуває в «часі кінця», це не час для бездіяльності з боку тих, хто прагне жити в Новому Світі. Псалом 147 наголошує, що настав час діяти, прославляючи Бога Єгову, який пропонує Новий Світ і Свій Теократичний Уряд. З початком весни всі проповідники Царства і читачі «Вартової Башти» повинні об'єднатися для спільної діяльності в цій освітній кампанії. Нехай якомога більше людей матимуть можливість скористатися спеціальною пропозицією, річною передплатою на журнал «Вартова Башта», книгою «Новий світ» і брошурою «Мир — чи може він тривати вічно!» за внесок у розмірі лише 1 долар. Підкоріться божественному заклику славити Єгову і нехай Його слово швидко поширюється по землі (Пс. 147:15). Ми будемо раді запитам від усіх зацікавлених передплатників або читачів, які хочуть долучитися до цього спільного свідцтва тут, в Америці, та в інших місцях, де цей журнал ще може поширюватися. Ми будемо раді зв'язати таких людей із місцевою групою проповідників Царства, з якими вони можуть долучитися до цієї діяльності.

ЙОГО МІСІЯ

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, як це вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма. Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всеціло й безвиїмовно стоїть за Царством Бога Єгови під Христом, Його улюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студіювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечності, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба висилати впрод до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна посилати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюра

British.....34 Craven Terrace, London, W. 2, England

Canadian.....40 Irwin Avenue, Ontario, Canada

Australasian...7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia

South African.....Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немочей, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Цим ми раді допомогти бідним, та поштова регула вимагає письмєнної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба про це попросять. На просьбу змінємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, висилаємо карточку-повідомлення з журналом.

СПОМИН

Згідно з біблійним обчисленням, у 1943 році день святкування Спомину на честь імені Єгови та вірної смерті Його Царя, Ісуса Христа, припадає на понеділок, 19 квітня. Того дня, після 18-ї години, повинно зібратися кожне християнське зібрання: помазані мають відзначити Спомин, а їхні супутники, Господні «інші вівці», мають бути присутніми як спостерігачі. Якщо серед присутніх немає компетентної особи, здатної виголосити коротку промову, безпосередньо перед прийняттям символів, тоді буде доречно зачитати відповідні параграфи з статей про Спомин, опублікованих у цьому номері «Вартової Башти» та в номері від 1 березня 1943 року. Оскільки ламання хліба і пиття вина символізують смерть Христа, у якій також мають участь члени Його тіла, обидва символи слід подавати одночасно, а не окремо. Символами повинні бути прісний хліб і справжнє червоне вино. Безперечно Ісус та Його апостоли використовували справжнє червоне вино, як символ Його крові, тож помазаний останок має наслідувати їхній приклад. Також про проведення Спомину, загальну кількість присутніх і тих, хто приймав символи, слід повідомити Товариство відповідно до настанов, поданих у «Інформаторі».

ВИВЧЕННЯ «ВАРТОВОЇ БАШТИ»

Тиждень 18 квітня: «Порада Царя на Спомині», пар. 1-24 включно, «Вартова Башта» 15 березня 1943 року.

Тиждень 25 квітня: «Порада Царя на Спомині», пар. 25-50 включно, «Вартова Башта» 15 березня 1943 року.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

Vol. LXIV

15 Березня 1943

№ 6

НАСТАНОВИ ЦАРЯ НА СПОМИНІ

(Переклад з англійської Вартової Башти у 2026 р.)

“Влада на Його плечах, і дадуть Йому ім'я: Дивовижний Порадник...” (Ісаї 9:6, Біблія, сучасний переклад).

1 Єгова, Батько «Князя миру», у призначений Ним час мусить і неодмінно доведе, що Він є Всемогутнім і здатний остаточно розв'язати питання світового панування на користь миру та єдності всього живого. Хоч сьогодні більшість людей зневажає або навіть не знає імені Єгови, Батько законного Володаря землі завжди тримав Своє ім'я перед очима тих, хто любить Його і Його Слово. У минулому Він здійснював дивовижні речі, які увіковічили Його ім'я, але демони змушували людей, що перебували під їхнім впливом, швидко забувати та ставити під сумнів розповіді про такі чудесні дії Бога Єгови. Серед Його великих вчинків, здійснених завдяки Його могутній силі для прославлення Свого імені серед Свого народу, було те, що відбулося в Єгипті, під час першої ізраїльської Пасхи. Тоді були розбиті кайдани і визволений народ Ізраїлю покинув країну рабства, Єгипет, пройшов сухою ногою через Червоне море та вирушив до Обіцяної землі, де «молоко й мед» символізували надію на життя без страху перед злиднями. У Єгипті та при Червоному морі Всемогутній Бог Єгова прославив і увіковічив Своє ім'я не тільки перед Ізраїлем, Своїм народом, який був з ним в угоді, але й перед Єгиптом та всім тодішнім світом. І відтоді пам'ять про цей «дивний вчинок» Єгови зберігалася завдяки щорічному святкуванню Пасхи народом Ізраїлю, прообразною Теократією.

1. (а) *Що Єгова мусить довести у Свій належний час і чому в минулому Він чинив*

дивовижні діла? (б) Який великий вчинок, такого роду, Він здійснив по відношенню до стародавнього Єгипту і як Він подбав про те, щоб зберегти пам'ять про це?

2 Яке ім'я Великого Батька всіх створінь, що є ділом Його рук? Молитва Його народу, який є з ним в угоді і перебуває у скруті, яка є також пророчою молитвою, дає відповідь: «Але тепер, Єгова, ти наш Батько; ми є глиною, а ти нашим гончарем; і ми всі є творінням Твоїх рук. Єгова, не гнівайся дуже і не пам'ятай вічно про наші беззаконня: ось, дивись, ми благаємо Тебе, ми всі Твій народ» (Ісаї 64:8, 9, А.П.В.). Століттями пізніше, саме зневажений Назарянин, «чоловік скорботи і знайомий з болем», Ісус, відкрив Бога Єгову як милостивого Батька. Про це написано: «Закон бо через Мойсея був даний, а благодать та правда з'явилися через Ісуса Христа. Ніхто Бога ніколи не бачив, Однороджений Син, що в лоні Отця, Той Сам виявив був» (Івана 1:17, 18, Огієнка). Тому Син, який досконало відображав небесного Батька, сказав: «Хто бачив Мене, той бачив Отця» (Івана 14:9, Огієнка).

2. *Яке ім'я має Великий Батько всіх створінь, що перебувають в угоді з Ним, хто особливо відкрив Його, як такого Батька?*

3 Ісус, Син Божий, народився в умовах типової Теократії Ізраїлю і тому був «під Законом» (Галатів 4:4). З цієї причини Він святкував типову пасхальну вечерю на згадку про велике ім'я Свого Батька, Єгови, та зроблене ним визволення. У 33 році н. е., в

ніч 14 Нісана, Ісус, у Єрусалимі, відсвяткував останню Пасху, яка ще мала силу згідно старої закон-угоди, відразу після цього Він встановив спомин про значно величніші речі пов'язані з оправданням імені та Слова Свого Батька. Цей спомин отримав назву «Вечеря Господня» (1 Коринтян 11:20). Учням, що були зібрані з ним тієї ночі, Ісус мав багато сказати перед тим, як за кілька годин завершити Свій земний шлях. Дванадцять апостолів ходили з Ним, близько трьох з половиною років, і навчалися у Нього; і тільки один з них зрадив Його, щоб збулося Писання. Їм усім Ісус дав мудрі поради. Він навчив їх, як служити Богу Єгови, ходячи від дверей до дверей і від міста до міста, проповідуючи: «Наблизилося Царство Небесне». У всіх Своїх настановах Він звертав увагу на Єдиного, надзвичайно важливого, кому всі створіння, що живуть, повинні поклонятися в душі та правді і кому вони повинні служити. Він ніколи не звертав на себе увагу, інформував тільки щодо Свого місця в намірі Єгови. Протягом усього Свого навчання Він направляв Своїх учнів до Того, чие ім'я має запам'ятатися навічно. Це був Єгова, Його небесний Батько, який послав Його на землю з певним завданням. Він вірно виконав це завдання. Як написано: «Ім'я Твоє, о Єгово, навіки; пам'ять про Тебе, о Єгово, — з покоління в покоління» (Псалом 135:13, А.П.В.).

3. (а) Що Він установив на згадку про ім'я Свого Батька? (б) Чого Він навчав Своїх учнів і на що (або на кого) Він постійно скеровував їхню увагу?

4 Сатана диявол, головний противник Всевишнього, намагався відвернути Божого Слугу від служіння Єгови. Однак Ісус чітко вказав лукавому, що є тільки один Бог, якому слід служити, небесний Бог, і тільки Йому Він, як Син Божий, буде служити. Коли після хрещення Ісус опинився на горі, диявол не зміг запропонувати Йому жодної спокуси, яка би відвернула Його від шляху, якому Він себе присвятив і який був визначений для Нього в Святому Письмі. Ісус вивчав закон, пророцтва і бачив у них Божі слова, що стосувалися Його на пряму дії. Щоб

виконалося Писання, Він, протягом свого служіння, робив певні речі. Він ніколи не хотів засмучувати Свого небесного Батька, навіть якщо вірність приносила Йому, зі сторони ворога, переслідування, ганьбу і сором. Диявол століттями паплюжив ім'я свого небесного Батька. Противник намагався відвернути всі народи від Єгови і Його Теократичного устрою на землі. Тоді Бог послав на землю Свого Сина, щоб той свідчив про правду. Диявол постійно брехав щодо питань, які стосувалися вічного життя, а також необхідності непорочного служіння Всевишньому. Тому Бог послав Свого Сина до людей, щоб донести правду про ці життєво важливі питання. Яку користь це принесе людству? Сам Ісус відповідає: «Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його» (Івана 17:3, Огієнка).

4. (а) Яку спробу зробив сатана відносно вибраного Ісусом шляху? (б) Чому Ісус зробив певні речі протягом Свого служіння, і яку користь це принесло людству?

5 Під небом немає жодного іншого шляху спасіння для людей, окрім як йти слідами Ісуса Христа. Це означає любити Господа Бога всім своїм серцем, розумом, душею та всією своєю силою, а також любити ближнього, як самого себе. Саме тому ім'я Його Батька має бути збережене у пам'яті людей, адже саме завдяки Йому, люди можуть отримати спасіння через Христа.

5. Яким є єдиний шлях спасіння для людей?

НОВА ВЕЧЕРЯ

6 Нова вечеря, яку Ісус Христос заповів своїм учням, була подією яка мала велике значення, і яку ніколи не можна забувати. Тоді це не була сумна подія, і не повинна бути такою і зараз. Це був час святкування або вшанування події, яка має особливе значення; отже, подія, яку слід пам'ятати. Це була подія, яка, якщо її правильно розуміти, приносить справжню радість тому, хто цінує її значення.

6. Якого характеру була нова вечеря, яку Ісус заповів святкувати своїм учням?

7. Розмова, що відбулася після того, як Ісус встановив пам'ятну вечерю, докладно викладена в розповіді Івана, розділ 13 по 17. Дехто вважає, що після того, як Ісус дав пояснення щодо символів на спомині, учні взяли участь у вечері, потім вони разом заспівали пісню або псалом і пішли з верхньої кімнати до Гефсиманського саду. Але порівняння описів, поданих Матвієм, Марком, Лукою та Іваном, показує, що перед тим, як Господь Ісус пішов з одинадцятьма вірними учнями, Він деякий час розмовляв з ними і пояснював їм багато речей, які стануть зрозумілими набагато чіткіше після того, як Він розлучиться з ними і піде на небо.

7. Чи учні відразу залишили горішню кімнату після споживання символів, чи відбулося ще щось?

8 Після того, як Ісус виклав різні важливі правди, що стосуються Царства та питання оправдання імені Єгови і їхню роль в цьому, Він завершив Свою настанову молитвою, записаною в 17-му розділі Євангелія від Івана. Прочитайте Євангеліє від Івана, розділи 13-17, і зверніть увагу, що всі важливі питання, на які Ісус зробив наголос під-час Своєї настанови апостолам, вказують на Його небесного Отця, як на Всевишнього. Крім того, Він чітко пояснив, що повинен робити Його учень, щоб розділити з Ним благословення вічного життя.

8. Як Ісус завершив цю подію і що Він пояснив своїм учням?

9 Слова, які Ісус сказав тоді, залишаються надзвичайно важливими і тепер, через дев'ятнадцять століть. Коли Він звертався до одинадцятьох вірних апостолів, зрадник уже пішов, щоб привести ворогів у відокремлене місце, заарештувати Ісуса й передати Його язичницькій політичній владі на страту через розп'яття. Це означало, що для невірного Єрусалима настав час кінця, і Ісус уже проголосив, що його дім, релігійний храм, буде залишений спустошеним. Хто сьогодні здатний заперечити узгоджене свідчення біблійних пророцтв і сучасних світових умов про те, що «час кінця» охопив увесь світ, включно з його головною релігійною

системою, так званим «християнством»? Ісус пророкував Своїм учням відносно «християнського світу» у часі кінця, слідуюче: «На муки тоді видаватимуть вас, і вбиватимуть вас, і вас будуть ненавидіти всі народи за Ймення Моє. І багато-хто в той час спокусяться, і видавати один одного будуть, і один одного будуть ненавидіти» (Матвія 24:9–10, Огієнка).

9. Які обставини та дії ворога роблять слова Ісуса важливими саме зараз?

10 Хто з обізнаних людей, сьогодні, не чув або не читав про таку ненависть і переслідування, які спіткали свідків Єгови в усіх країнах, як у тоталітарних, так і в демократичних? Ісус заявив, що таке ставлення до цих послідовників, яке виявляють так звані «християнські народи», є ставленням до нього самого (Матв. 25:40, 45). Від 1918 року, коли була заснована «Ліга Націй», а згодом проголошено «новий світовий порядок», релігійні кола «християнського світу» показали себе, як зрадники по відношенню до Ісуса Христа, бо воліли мати «Кесаря» своїм царем, а не Божого Сина. Тепер наближається великий акт зради з боку класу «чоловіка гріха», особливо з огляду на те, що після цієї тотальної війни з'явиться запропонований «новий порядок» міжнародного миру та безпеки, подібний до семиголового звіра, що виходить із безодні, а сили організованої релігії піднімаються на його спину і намагаються їздити на ньому та використовувати його силу проти свідків Єгови, які проголошують і підтримують Єгову та Його Царство під керівництвом Ісуса Христа (Об. 17:1-14).

10. На кого спрямована така ненависть і переслідування, і яка велика зрада, подібна до зради Юди, вже скоєна і ще досягне кульмінації?

11 У світлі того, що ці події вже активно розгортаються, надзвичайно доречно ще раз переглянути деякі з настанов Ісуса, особливо тепер, коли наближається час святкування Пам'ятної вечері, у понеділок, 19 квітня 1943 року, після заходу сонця, з якого починається

14 Нісана. Особливого значення набуває Ісусова настанова про любов. Він звернувся до Своїх учнів зі словами: «Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви! По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою» (Івана 13:34, 35). Розуміючи біблійне значення слова «любов» як безкорисливу відданість, ми можемо усвідомити, що воно означає набагато більше, ніж особисту прихильність до іншої людини або сентиментальне захоплення тим, що є прекрасним і добрим. Любов виявляє себе в досконалому прояві безкорисливості. Любов виявляє себе у вчинках.

11. Про яку важливу річ наголошував Ісус у Своїй настанові, і як її можна визначити або описати?

12 Ісус на ділі показав Своїм учням приклад справжньої любові та самовідданості: Він омив їм ноги, не як формальний обряд, а як смиренне служіння. Після цього Він сказав: «А коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати. Бо то Я вам приклада дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив. Поправді, поправді кажу вам: Раб не більший за пана свого, посланець же не більший від того, хто вислав його. Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке чините!» (Івана 13:14-17). Це важливий момент, бо він безпосередньо пов'язаний з великим питанням непорочності людини в служінні Богові. Адже сатана з давніх-давен намагається довести свій неправдивий виклик, що Бог не може мати на землі людей, які збережуть свою непорочність і будуть безкорисливо служити Всевишньому Богу.

12. Який приклад показав сам Ісус, і чому це так важливо?

13 Той, хто по-справжньому любить іншого, є безкорисливим і не очікує нагороди чи егоїстичної вигоди за своє служіння та напрямок дії. Подивіться на Ісуса; що Він міг отримати, омиваючи ноги Своїм апостолам, коли знав, що того ж дня загине від рук релігійних і політичних агентів диявола? Нічого; насправді, Він сказав їм, що вони, тієї

ночі, втечуть від Нього, а Петро тричі зречеться Його. Отже, Його вчинок був виразом повної безкорисливості. Своїм прикладом Він допомагав Своїм учням зрозуміти важливість бути слугами в Божій організації, служачи один одному водою правди, щоб допомогти їм ходити чистою дорогою правди і праведності (Еф. 5:25, 26). Вони повинні служити один одному з любов'ю, не заради особистої вигоди чи прибутку, а тому, що всі разом є відданими слугами Господа Бога. Той, хто шукає особистої вигоди за послуги, надані своїм братам у Теократичному устрої, немає любові. З іншого боку, саме завдяки безкорисливій відданості Богу та зацікавленості кожного в іншому, щоб допомагати, втішати і підтримувати свого брата у вірі, всі люди повинні знати, помічати і розпізнавати, що це учні Господа Ісуса Христа. Допомога і служіння, які слід надавати, стосуються не лише матеріальних речей, але й тих речей, які допомагають Божому посвяченому народу залишатися вірним у служінні Богу і досягнути вічне життя.

13. Що мав Ісус здобути, умиваючи ноги Своїм учням, і що Він цим допомагав Своїм учням побачити та застосувати на практиці?

14 «По тому пізнають усі» (Ів. 13:35). Тобто всі, хто єдині в служінні Господу, як духовні брати Христа, члени Його «тіла», так і «інші вівці», яких Добрий Пастир нині збирає до Своєї отари і які становитимуть «велику громаду» тих, хто переживе майбутню битву Армагеддон (Об'явл. 7:9-17). Все це свідчить про те, що послідовники Ісуса Христа люблять один одного. Вони не дозволяють політичним розбіжностям між народами розділити їх і змусити вбивати один одного, як це сталося в Іспанії в 1936-1939 роках, коли римо-католики вбивали римо-католиків, причому 95% населення були членами римо-католицької секти зі штаб-квартирою у Ватикані. Зовсім інакше стверджує апостол Іван у 1 Івана 4:20, 21: «Як хто скаже: Я Бога люблю, та ненавидить брата свого, той неправдомовець. Бо хто не любить брата

свого, якого бачить, як може він Бога любити, Якого не бачить? І ми оцю заповідь маємо від Нього, щоб, хто любить Бога, той і брата свого любив!».

14. Про кого йдеться у висловлюванні Ісуса: «По тому пізнають усі»?

15 Кожен, хто відданий Богу Єгови і покликаний до Його Царства під керівництвом Христа, і хто дотримується цієї «нової заповіді» Учителя: «Любіть один одного, як Я полюбив вас», ніколи не упустиць можливість зміцнити своє покликання та обрання, допомагаючи при цьому своїм братам зробити те саме. У такій незламній любові він збереже свою непорочність перед Богом; буде вірним і непохитним перед своїм небесним Батьком і виконуватиме всі заповіді Бога, чийх дітей він любить. Він буде завжди повністю відданий Теократії.

15. У чому християнин, покликаний до Царства, ніколи не зазнає поразки, якщо зберігатиме Ісусову заповідь про взаємну любов?

МІСЦЕ, ПІДГОТОВЛЕНЕ В ТЕОКРАТІЇ

16 Ісус звертався до учнів, які залишалися вірними Йому під час випробувань і які спожили хліб і вино на спомині, як символ того, що вони будуть ламані разом з Ним і матимуть частку в Його безкорисливій смерті заради оправдання імені Його Батька. Небесне Царство, або Теократичне Правління, приготовлене для таких; тому Ісус дав знати Своїм апостолам, що Він відходить, щоб приготувати місце, аби потім знову прийняти їх до Себе, але вже в Царстві. Він сказав: «Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я були й ви» (Ів. 14:1-3, Огієнка). Ісус мав постати перед Богом заради Своїх учнів, представити заслугу Своєї жертви і відкрити їм шлях до участі в Теократичному Правлінні разом із Ним. Саме ті, хто гідно бере участь у споживанні символів, як члени «Його тіла», запрошені до

небесної честі, царювати з Ісусом Христом на Його славному престолі.

16. Як приклад тих, хто перебував з Ісусом, показує, для кого призначене Царство і чому Ісусові необхідно було спершу постати перед Богом?

17 Проте незабаром після цього Ісус Христос, який проповідував, що «Царство Небесне наблизилось», відійшов у небесну «далеку країну», щоб прийняти Царство. Він сів праворуч від Бога Єгови, Свого Батька, і чекав там, поки настане Божий час, коли Його вороги стануть підніжжям Його ніг, наприкінці світу. Він мав повернутися у той час, адже місце в Теократичному Правлінні вже було приготовлене, а Царство почало діяти в 1914 році. Після Його повернення, велична звістка «Царство Небесне наблизилось», знову мала бути проголошена, і саме вірний останок Його послідовників на землі повинен виконувати цю працю проповідування (Матв. 24:14). Апостолів та інших вірних послідовників, які заснули сном смерті до Його приходу в Його Царство і приходу в Його храм Він воскресив із смерті до життя в душі на небі. Таким чином, Він прийшов знову і прийняв їх до Себе в Царстві. Вірний останок, який ще перебуває на землі і якого Він схвалює на суді в храмі, Він збирає до Себе в храм, у стан єдності з Ним.

17. Яке місце було остаточно приготовлене для учнів Ісуса, коли та яким чином Він прийняв їх до себе?

18 Саме в цей час, коли Він прийшов до храму і збирає до Себе вірних членів Свого тіла, Він новий п'є з плоду виноградної лози з Своїми учнями в Царстві, як Він і пророкував у Матвія 26:29. Саме Царство виправдовує ім'я Єгови, і саме в Царстві Ісус Христос хоче бачити всіх Своїх вірних послідовників, членів Свого тіла. Завдяки вірності Ісуса Христа, який приніс викупну жертву і поклав усе, що мав, щоб здобути дорогоцінний «прихований скарб», тобто Царство, було відкрито шлях і надано місце, щоб члени тіла могли бути пов'язані з Ним у Його стражданнях і смерті, а потім у Його вічному

Царстві під владою Батька, Бога Єгови. Передумовою для отримання цього чудового місця на небесах разом із Христом має бути їхня любов один до одного, яка виявляється у служінні один одному під час випробувань і перевірки на вірність Богу, а також у відданості роботі Царства, дорученій їм Царем, Ісусом Христом.

18. *Що Ісус н'є з ними в Царстві, і виконання якої вимоги повинно передувати отриманню місця в царських небесах?*

19 Царство є найважливішим, оскільки воно очищає ім'я Єгови від усіх несправедливих звинувачень і докорів диявола. Викуплення створінь є другорядним питанням, і ті, хто буде прийнятий до Царства, повинні спочатку бути викуплені. Якби не Ісус Христос, єдинородний Син, якого Батько послав на землю, щоб проголосити ім'я Свого Батька і Царство, для них не було б жодних можливостей отримати вічне життя. Бог так полюбив Новий Світ праведності, що послав Свого єдинородного Сина, щоб той довів, що є Головою Царства, і забезпечив викуп, щоб кожен, хто вірить у Нього, мав вічне життя. Він є Словом Божим, а Слово Боже завжди правдиве. Тому Ісус, вшановуючи ім'я Єгови, мав рацію, коли сказав Своїм апостолам: «Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене. Коли б то були ви пізнали Мене, ви пізнали були б і Мого Отця. Відтепер Його знаєте ви, і Його бачили» (Івана 14:6, 7). Якщо апостоли знали Ісуса, який відображав Батька і проголошував Його ім'я, то вони також знали і Його Батька.

19. (а) *Що ж є найважливішим, а що є другорядним, але також необхідним, і чому?*
(б) *Як учні пізнали і побачили Батька?*

20 Ісус завжди говорив про Свого Батька, тому що Він є Єгова. Ісус розповів їм, чому Він прийшов на землю, хто послав Його на цю місію, і що головна мета Його життя — прославити ім'я Свого Батька. Тому, якщо вони знали Сина, вони неминуче повинні були знати і синового Батька. Вони не могли прийти до Батька, крім як через Ісуса, бо Ісус є Захисником імені Свого Батька і

Посередником між Богом і людиною. Він є Тим, хто відкриває правду про це святе ім'я і мету, яку воно символізує. Він сам є тою дорогою, якою усі віруючі можуть прийти до Батька. Дії, які Ісус здійснював протягом трьох з половиною років проповіді про Царство, слугували прикладом, щоб вказати учням дорогу, правду і життя, які безпосередньо приведуть їх до Його Отця. Таке багаторазове наголошення на Його стосунках з Батьком дає зрозуміти, що саме ім'я Єгови вшановується під час Вечері Господньої.

20. *Як Він показав себе як дорогу, правду і життя, що стало зрозумілим завдяки Його неодноразовому наголосу на Своїх стосунках з Батьком під час тієї вечері?*

ПОМІЧНИК НА ЧАС ВІДСУТНОСТІ

21 Хоча Ісус мав ще багато чого сказати Своїм вірним апостолам, Він знав, що Йому залишилося не багато часу, щоб поговорити з ними. Тому Він запевнив їх, що буде молитися до Батька, щоб Той послав їм утішителя під час Його відсутності. Цей утішитель буде духом правди, тому релігійний папа та ієрархія не будуть потрібні, як заміна Божого правдивого Слова. Отець пошле утішителя в ім'я Свого Сина, Ісуса Христа, тим, хто любить Його. Ісус сказав: «Якщо любите Мене, ви будете дотримуватися Моїх заповідей. І Я попрошу Отця, і дасть вам іншого Утішителя, щоб навіки перебував з вами, — Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає [Його]. А ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він» (Івана 14:15-17, переклад Р. Турконяка). «Утішитель» означає «помічник, захисник». Це слово позначає не особу, а невидиму Божу силу, яка діє через Христа і послана, щоб діяти з учнями і серед них, доки Цар не повернеться і не прийде до храму, що й сталося в 1918 році (Мал. 3:1-4).

21. *Що саме Ісус пообіцяв попросити у Бога для Своїх учнів і що це означає?*

22 Було обіцяно, що Утішитель навчить їх усього і нагадає їм усе, що Христос Ісус їм говорив. Це було необхідним заходом, бо,

безперечно, жодна істота, народжена в гріху і сформована в беззаконні, не могла б самостійно довго витримувати жорстокі удари великого супротивника. Божі слуги, недосконалі в тілі, потребували правди, і Господь забезпечив їх нею. Він послав Свою силу або дух, а також наділив їх «мечем духа», яким є Слово Боже. Це єдина зброя, якою повинні вміло користуватися всі слуги Всевишнього, щоб відбивати злі удари ворога і не давати себе звести з правильного шляху його підступними махінаціями (Еф. 6:13-17). Хоча на той час апостоли не повністю розуміли, що мав на увазі Господь Ісус, вони краще зрозуміли це після П'ятидесятниці, через п'ятдесят днів після Його воскресіння, коли божественна сила або святий дух був вилитий на всіх вірних (Йоїла 2:28, 29; Дії 2:16-18). Тоді й опісля цього їм пригадалися всі ті речі, з розумінням їхнього значення, і вони з відвагою пішли вперед, проголошуючи звістку про Царство.

22. *З якої причини святий дух мав навчати їх і відновлювати в пам'яті все сказане, і коли учні по-справжньому зрозуміли значення слів Ісуса відносно цього питання?*

ТОЙ, ХТО ПРИНОСИТЬ ПЛІД ЦАРСТВА

23 Під час вечері Ісус сказав Своїм учням, що відтепер Він не буде пити «плоду виноградної лози», поки не вип'є знову разом з ними в Царстві Свого Батька, тобто доки не настане Царство і Він не збере їх до Себе в храмі, зробивши непотрібним служіння утішителя. «Виноградна лоза» символізує царську родину Бога Єгови, Головою якої є Ісус Христос. Плоди виноградної лози приносять радість, бо призначення виноградної лози — прославляти Бога (Івана 15:11; Єзекіїль 15:1-8). Далі Ісус розповів прекрасну притчу, пов'язану з тією, що наведена в Книзі Суддів 9:8-13. Він порівняв Себе з «Виноградною лозою», або головним стовбуром, а Свого Батька — з «Виноградарем». «Усяку галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відтинає, але всяку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила» (Івана 15:1, 2, переклад І. Огієнка). Саме Отець на небі цікавиться цією «Виноградною лозою», яка складається з

багатьох синів. Він цікавиться їхнім вірним служінням та їхніми продуктивними якостями і здібностями. Якщо вони не приносять плоду, їх видаляють з Теократичної організації або Царства, «тіла Христа». Якщо вони приносять плід, їх обчищають, щоб вони приносили ще більше плоду. З цією метою Отець карає синів, бо докір і наставлення є шляхом життя (Прип. 6:23). Таким чином, сотворіння одержує кращу можливість, щоб служити і приносити плоди Царства або правду. Доки учні залишаються з Христом як Головою, Царем та Лідером, вони здатні приносити плоди, бо гілка завжди повинна бути частиною Виноградної лози.

23. *Що у притчі Ісуса символізує «виноградна лоза», і як підтримуються плодоносні якості гілки?*

24 Гілка отримує плід від Царя, а потім простягає його для слави Божої та духовного підживлення інших. Ніхто не може відокремитися від «лози» і сподіватися принести плід, бо таким чином він відрізає себе від джерела життя. Кожна «гілка» повинна триматися Теократичної організації, яку створив Єгова, і приносити плоди Царства. Ісус сказав: «Я є Виноградна Лоза, ви — галузки. Хто перебуває в Мені, а Я в ньому, той приносить рясний урожай, бо без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:5). Гілка завжди повинна визнавати Голову, Ісуса Христа, так само як Ісус Христос дивиться на Свого Голову, Єгову (1 Кор. 11:3). Тепер «плід» «лози» полягає в проповідуванні цієї Євангелії Царства по всьому світу для свідectва всім народам, прославляючи тим самим Бога.

24. *Що вимагається від гілки, щоб вона мала плоди? Що на даний час є «плодом» «виноградної лози»?*

25 Наслідуючи приклад служіння Христа та зберігаючи Його заповіді, гілки приносять рясний врожай. Той, хто чинить непослух, не перебуває в Христі Ісусі, «Лозі», і тому «Виноградар», Єгова, відтинає його від царської лози та віддає на знищення. «Отець Мій прославиться в тому, якщо рясно зародите й будете учні Мої» (Римлян 1:31,

32, переклад І. Огієнка). Саме через єдність і тісну співпрацю послідовників, які йдуть слідом за «Лозою», Ісусом Христом, прославляється їхній Батько: «У тому прославляється Мій Отець, що ви приносите багато плоду; так ви станете Моїми учнями» (Івана 15:8, переклад І. Огієнка).

25. *Як гілка буде приносити багато плодів і з якою метою?*

26 Саме продуктивні зусилля «гілки» у даванні свідчення про Царство радують Бога і гнівають диявола та його послідовників. Проголошуючи Євангеліє Царства з радістю Господньою та з непохитною вірністю Йому і Його Праведному Уряду, «гілка» подає духовну поживу тим, хто прагне праведності, щоб вони були просвітлені, підбадьорені й зміцнені у своєму виборі служити Господу Богові та Його Царству. Саме через таку діяльність гілки прославляється Батько, і ніяк інакше. Учні, які це роблять, насолоджуються люблячою турботою Великого Виноградаря і залишаються на Виноградній Лозі. «Як полюбив Мене Отець, так і Я полюбив вас; тож перебувайте в Моїй любові. Якщо будете зберігати Мої заповіді, то перебуватимете в любові Моїй, так само, як Я, зберігши заповіді Мого Отця, перебуваю в Його любові» (Івана 15:9, 10, Турконяка). Ісус дотримувався заповідей Свого Батька, виконуючи умови Свого доручення даного Богом Єговою, бути Його свідком, проповідуючи Євангеліє Царства смиренним і потішаючи всіх, хто сумує, та виконуючи все, що було написано в Законі та пророках щодо Його шляху на землі. Подібним чином Його учні, яким Він доручив це завдання, повинні зберігати Його любов.

26. *Для кого приноситься плід, що прославляє Бога, і як Ісус перебував у божественній любові та як повинні перебувати в ній Його учні?*

27 Служити Небесному Батьку і дотримуватися заповідей про любов і служіння, які Ісус Христос дав Своїм послідовникам, — справа нелегка. «Ось Моя заповідь: щоб ви любили один одного так, як

Я вас полюбив. Більшої любові ніхто не має за ту, коли хто душу свою кладе за друзів своїх» (Івана 15:12, 13, Турконяка). У такій дружбі ця організація «виноградної лози» і «гілок» повинна залишатися згуртованою. Між виноградною лозою і гілками немає бути розділу; це не сектантська справа, як у «християнському світі». Кожна гілка символізує учня, який не може бути відокремлений від стовбура, якщо хоче жити. Для свого існування і життя він повинен покладатися на виноградну лозу і добру опіку Садівника, Небесного Батька, який посадив виноградну лозу. Тож цілком доречно, що сьогодні в країнах, де нацистсько-фашистсько-ватиканська юрба придушила відкриту, публічну діяльність свідків Єгови, ці вірні «гілки», дотримуючись угоди, намагаються підтримувати зв'язок із джерелом духовної поживи за допомогою «виноградної лози» або відповідного способу.

27. (а) *У якій духовній єдності мають залишатися «гілки», щоб і далі отримувати поживу? (б) Як «гілки» в країнах, де їх переслідують зберігають зв'язок із джерелом духовної підтримки?*

28 Саме через цю єдність думок і цілей, відданість Царству, збереження вірності Богу і виняткову зацікавленість у оправданні Його імені світ ненавидить учнів або «гілки» «Виноградної лози». «Якщо світ вас ненавидить, знайте, що Мене він раніше від вас зненавидів. Коли б ви були від світу, то світ своє любив би; ви ж не від світу, а Я вибрав вас зі світу, тому світ і ненавидить вас» (Івана 15:18, 19, Турконяка).

28. *Чому світ ненавидить «гілки»?*

29 Народ Господній завжди стикався з жорстким опором. Він зіткнеться з ще більшим і гіршим опором, коли «звір» підніметься з «безодні», а «розпусниця» релігії відразу ж сяде йому на спину, щоб диктувати світові свою волю. Оскільки вони обрали шлях, протилежний тому, який визначив світ, вони не можуть уникнути ненависті з боку організації диявола. Доки людина є частиною світу, тобто підтримує

його релігію, політику та торгівлю, світ буде любити її як свою. Але щойно вона підносить свої норми вище за егоїстичні стандарти світу, ставить Бога понад державою, активно працює для інтересів Божого Царства та його праведності й бореться за Новий Світ — тоді стара світова система починає її ненавидіти, так само як вона ненавиділа Ісуса Христа.

29. Коли «гілки» зіткнуться з ще більш ненависним і гіршим опором, і чому так?

30 Тому Ісус відверто каже Своїм учням: «Оце Я сказав вам, щоб ви не спокусились. Вас виженуть із синагог. Прийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заподіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові! А це вам учинять, бо вони не пізнали Отця, ні Мене» (Івана 16:1-3). Нехай ті, хто шукає шлях найменшого опору, тепер відійдуть геть. Відтепер буде не легко бути послідовником Ісуса Христа. Господь задалегідь попередив Своїх учнів, що настане час, коли вони будуть вбивати їх і вважатимуть, що тим самим роблять послуг Богу. Ісус дав подібне попередження Своїм послідовникам у Своему пророцтві про умови, які будуть в світі перед його кінцем, в якому ми зараз перебуваємо (Матвія 24:9). Світська система повністю віддалася релігії, демонізму, — і заради збереження своєї релігійної структури вони готові піти на все, навіть на вбивство свідків Єгови.

30. Яке попередження дав Ісус, і що тепер повинні робити ті, хто прагне йти шляхом найменшого опору?

31 Чому «організована релігія» продовжує таку практику знищення праведних людей, які роблять велике добро, проповідуючи Слово Боже, проповідуючи про Його ім'я та Царство? Вони робили і продовжують робити це, тому що не знають Батька Бога Єгову, ні Його Сина, Царя, Ісуса Христа. Релігія не займається прославленням Єгови, Єдиного Всевишнього у Всесвіті. Вони не можуть знати Його чи Його Сина, тому що «організована релігія» слідує традиціям людей, які перебувають під контролем демонів. Справа досить проста. Якби світ знав Батька і Ісуса Христа, то релігія не мала

б місця в їхньому житті; традиції та поклоніння фальшивим богам зникли б з «християнського світу».

31. Чому «організована релігія» продовжує спроби знищити праведних проповідників Господа?

32 Тепер, у цей час кінця, з усією виразністю постає вирішальне питання: кому ти будеш служити — Єгови чи дияволу? Видима система релігії, політики й торгівлі, перебуваючи під прихованим керівництвом диявола, свідомо служить йому та його демонічній організації. Вони забули і Батька, і Сина, або ж ніколи по-справжньому їх не знали. «Християнство» заявляє, що поклоняється Ісусу Христу, але відкидає Його як Законного Володаря. Промовляючи: «Господи, Господи», воно не визнає Його Батька, Бога Єгову, великим Теократом. Проте найважливішим є зрозуміти Батька, Його намір та спірне питання, яке пов'язане з Ним. На важливості цього Ісус наголошував учнями під час Вечері Господньої, приділяючи так багато часу обговоренню з ними цього важливого питання. Ісус хотів, щоб Його учні пізнали і визнали Батька, а Його самого — слугою Батька. Саме від Отця вони можуть отримати життя і благословення через Його Сина.

32. Яке вирішальне питання, щодо служіння, стоїть сьогодні перед людьми, і яке відношення до нього має знання?

33 Таке знання про Батька і Сина виявилось для них життєво важливим, бо, як Він їх попереджав, тієї ж ночі вони розійдуться, кожен піде своєю дорогою, і залишать Його, Ісуса Христа, самого. Але навіть якщо вони підуть від Нього, Він сказав: «Та не Сам Я, бо зо Мною Отець!» (Івана 16:32, Огієнка). Таким чином, Він знову вказує на тісний зв'язок Батька з Сином і на вірність Бога Тому, хто Йому служить. Тому вони не повинні боятися чи турбуватися про Нього, чи ображатися на Нього: «Це Я вам розповів, щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, але будьте відважні: Я світ перемиг!» (Івана 16:33, Огієнка). Яка підбадьорлива обіцянка! Ісус Христос

переміг світ, його переслідування, опір, спокуси та випробування, і навчився послуху через те, що витерпів (Євр. 5:8, 9). Тому послідовники Ісуса Христа повинні перемогти світ і тим самим подолати наслідки переслідувань. Вони можуть і будуть це робити завдяки Божій благодаті через Христа. Вірні повинні і будуть перемагати всі спокуси світу і стояти твердо і непохитно на боці Єгови, для Його слави.

33. Хоч тієї ночі учні залишили Ісуса, які стосунки Він зберіг і яку підбадьорливу обіцянку про перемогу Він їм дав?

МОЛИТВА ХВАЛИ

34 З огляду на Свою останню та урочисту настанову на Вечері Господній, перед тим як піти до саду Гефсиманського, Ісус висловив Свою любов до Єгови, Свого Батька, і до Своїх учнів у палкій молитві, яка записана в сімнадцятому розділі Євангелія від Івана. У вступних словах цієї молитви Ісус висловив Своє єдине бажання — прославити ім'я Свого Батька і таким чином хвалити Його вічно. Він знав, що Його особиста праця в тілі завершена, і тому був готовий віддати Себе в руки ворогів без боротьби чи спротиву. Він досяг кульмінації у доведенні Своєї непорочності під випробуваннями, останнє велике випробування було попереду. Знаючи, що Він добре змагався, Ісус був упевнений, що Його Батько дасть Йому сили, щоб Він залишився вірним і відданим до самого кінця. Таким чином Ісус оправдав ім'я Свого Батька, незважаючи на те, що зазнав ганьби, помер на дереві, під принизливими поглядами релігійних діячів та їхніх послідовників. Він знав, що настала Його година, тому молив Свого Батька, щоб Той прославив Сина, воскресивши Його з мертвих, щоб Він міг у Своему славному небесному стані продовжувати прославляти Свого Батька і вічно возвеличувати Його ім'я.

34. Яке бажання висловив Ісус у молитві і чому?

35 З Ісусом у небесній славі буде об'єднане «тіло», яке складається зі 144 000 Його вірних послідовників, першими членами якого були апостоли; цих людей Синови дасть

Батько. Ісус Христос був радий мати це «тіло», про що Він сказав: «Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть. Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене» (Івана 6:37, 38, Огієнка). Під час Вечері Господньої Ісус Христос був дуже стурбований цим «тілом» або громадою Царства, Його молитва була спеціально за них. Однак Він не забував про те, що в належний час, коли клас Царства буде зібраний до Нього в храмі, Він збере Своїх «інших овець», щоб вони отримали вічне життя на землі в Новому праведному світі. «Так бо Бог полюбив світ [той новий світ], що дав Сина Свого Однородженого [щоб закласти його основу], щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16, Огієнка).

35. Кого ж Отець дав Синови, і чому Ісус одразу ж занепокоївся про таких людей?

36 Така вимога, знання і віри, для спасіння підсумована в цих словах молитви: «Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його» (Івана 17:3, Огієнка). Іншого шляху до вічного життя немає: люди можуть бути спасенні лише через пізнання Єгови, Джерела життя, і через визнання Ісуса Христа як Того, кого послав Батько. Ісус завжди спрямовував тих, хто шукав життя, до Батька, Своєю жертвою Він відкрив шлях для примирення людини з Богом. Тому Він говорив правду, коли сказав: «Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене. Коли б то були ви пізнали Мене, ви пізнали були б і Мого Отця. Відтепер Його знаєте ви, і Його бачили» (Івана 14:6, 7, Огієнка). Ті, хто пізнали Ісуса Христа в Його повному і справжньому відношенні до божественного задуму, також, повинні пізнати і Небесного Батька. Ігнорувати Батька означало б підносити творіння вище Творця; це означало б поклонятися каналу спасіння, а не Джерелу.

36. Як Ісус підсумував вимогу знання і віри для спасіння, і чому в цьому не можна ігнорувати Батька?

37 Продовжуючи молитву, Ісус сказав: «Я прославив Тебе на землі і завершив те, що Ти доручив Мені зробити» (Івана 17:4, Турконяка). Вся діяльність Ісуса на землі полягала в тому, щоб прославити Свого Небесного Батька. Тепер Він усвідомлював, що вірно виконав покладене на нього завдання й довів до кінця місію, заради якої Отець послав Його у світ. Його служіння полягало в тому, щоб свідчити про батьківське ім'я та оправдати його, постійно спрямовуючи увагу апостолів, учнів і всіх слухачів до небесного Батька. Нова вечеря, яку Він установив тієї ночі, була пам'яткою про ім'я та Слово Його Батька. Тут добігав кінця шлях головного свідка Єгови, який проявив вірність аж до смерті; за допомогою символів, які Ісус використовував під час вечері, а саме прісного хліба та вина, Він показав, що Його учні, які споживали те саме, подібно до Нього і по тій самій причині, повинні будуть пройти через страждання та випробування, і разом з Ним бути вірними аж до смерті.

37. На якій підставі Ісус міг заявити, що виконав доручену Батьком роботу, що саме Він засвідчив через символи, установлені під час вечері?

38 Сатана диявол спотворив і зганьбив ім'я Єгови. Ісус вчинив навпаки; і, немовби звітуючи Богові про справу Свого життя, Він у молитві сказав: «Я виявив Твоє Ім'я людям, яких Ти Мені дав зі світу. Твої вони були, і Мені дав Ти їх, і вони зберегли Твоє слово» (Івана 17:6, Огієнка). Єдиним бажанням Ісуса, під час проповіді, було відкрити ім'я Свого Батька, людям, яких Його Батько дав Йому, бо через них ім'я Боже, у свою чергу, стане відомим іншим. Вони покинули старий світ і прийшли до Основи (Фундаменту) Нового Світу, ці вірні апостоли, як признав Ісус, належали Єгові. Бог привів їх до Ісуса і дав їх Йому, щоб зрештою вони могли бути пов'язані з ним в Уряді Нового Світу. Вони були вірними послідовниками і дотримувалися слів, які Ісус дав їм, слів, які Його небесний Батько дав Йому. Ці слова отримали вірні апостоли, і, завдяки уважному слуханню вчень Ісуса, вони тепер були

переконані, що Він був посланий Батьком, щоб бути Помазаним Царем.

38. Згідно з Його молитвою, яке було єдине бажання Ісуса, коли Він проповідував, і чому це було важливо для Його учнів?

39 Тому Ісус молився за тих, хто мали стати Його соратниками в Новому Світі. Він молився не за старий світ, а «за тих, кого дав Ти Мені, Твої бо вони!» (Івана 17:9, Огієнка). Ісус більше не мав бути в світі; Він мав бути піднесений і сісти по Божій правиці, де мав чекати кінця старого світу. Але Його вірні послідовники, залишилися в світі, хоча і не були його частиною, тому Він попросив Свого Батька «збережи їх у Твоє Ім'я — тих, кого Ти Мені дав, — щоби були одне, як і Ми» (Івана 17:11, Турконяка). Ця молитва руйнує релігійне вчення, яке зневажає Бога, про так звану «трійцю Отця, Сина і Святого Духа». Ісус молився Своему небесному Батькові в інтересах оправдання імені Свого Батька. Головне питання, яке турбувало Ісуса, було таким: хто є верховним і всемогутнім? Чи може Бог Єгова мати на землі людей, які безкорисливо збережуть свою непорочність під час найсуворіших випробуваннях? Не тільки Ісус, але і Його послідовники, щоб бути подібними до Нього, повинні дотримуватися правильної позиції в цьому питанні. Він справедливо молився, щоб Його небесний Батько зберіг цих людей, які досі були Йому вірними і відданими.

39. Чому Ісус молився не за старий світ, а за тих, кого Отець дав Йому? І як Його молитва спростовує так зване вчення про «трійцю»?

40 Поки Ісус перебував із цими учнями у світі, Він охороняв їх в ім'я Єгови: відкривав їм ім'я небесного Батька, викривав релігію, пояснював правду записану в Божому Слові і навчав їх, готуючи та залучаючи до проголошення цього Слова. Про тих, кого дав Йому Його Батько, Він сказав: «Я їх зберіг, і ніхто з них не загинув, крім сина погібелі, щоби сповнилося Писання» (Івана 17:12, Турконяка). Юда загинув, але Ісус знав, що пророцтво показувало, що Юда буде замінений; і він був замінений на Савла з

Тарсу, якого Ісус вибрав для себе, як «обрану посудину». Бажанням Ісуса було, щоб ці вірні, які залишилися у світі після Його відходу, мали ту саму радість Господню, яка була і в Нього, завдяки тому, що вони завжди величали ім'я Його Батька. Він дав своїм послідовникам Боже Слово, через це світ їх зненавидів; бо вони і вістка, яку вони проголошували, не є від цього світу, так само як Ісус не був і не є від цього світу. Сьогодні, також, з тих самих причин ненавидять і переслідують свідків Єгови. Чому їх змушують страждати? Бо Ісус не просив, щоб Його послідовників звільнили від випробування їхньої вірності Богові. Він молився не про те, щоб їх забрали зі світу, а щоб Єгова, Його Батько, зберіг їх від злого, від ворога.

40. Як Ісус, перебуваючи у світі, зберігав Своїх учнів в ім'я Єгови, і чому Він не молився, щоб їх було забрано зі світу?

41 Релігія не освячує і не відокремлює нікого від сатанинського світу, світу релігії, політики, комерції та влади демонів. Це підтверджується молитвою Ісуса про те, щоб Його учні були освячені правдою, бо Слово Боже є правда; і доки вони будуть дотримуватися Слова, яке Бог Єгова дав їм через Своїх натхненних слуг, вони будуть захищені від лукавого (Івана 17:15-17). Світло цього Слова сяє для праведних. Над тими, хто ходить у цьому світлі, навіть темрява, спричинена «богом цього віку», не матиме влади.

41. Якими засобами освячуються Його учні і яким чином вони можуть захистити себе від лукавого?

МОЛИТВА ЗА НОВИЙ СВІТ

42 Ісус Христос, будучи «Вірним і Правдивим Свідком», знав, що пророцтва мають сповнитися: того дня Він повинен був померти, на третій день воскреснути й бути прославленим разом із своїм Батьком на небі. Там Він мав сісти праворуч від Свого Батька і чекати часу остаточного суду над старим сатанинським світом. Через хрещення Ісуса і помазання Його духом Божим було закладено фундамент Нового Світу. Тепер з

Ним були пов'язані люди, взяті зі старого світу, і які були поставлені представниками нового. Щоб і надалі бути пов'язаними з Новим Світом, вони ніколи не повинні ослаблювати свої руки від страху чи з інших причин, а повинні проповідувати Євангеліє так само, як це робив Ісус, зустрічати всю опозицію і терпіти всі переслідування. Завдяки тому, що вони залишаються вірними Божому Слову і визнають свого Батька, що на небі, ім'я якого було зневажене, вони зможуть подолати «теперішній злий світ» і всі хитрі задуми ворога.

42. Які пророцтва, за словами Ісуса, мали сповнитися щодо Нього, і яким чином Його учні могли й надалі залишатися пов'язаними з Новим Світом?

43 В результаті служіння апостолів нові послідовники будуть слідувати за Господом Ісусом разом з ними. Передбачаючи це, Ісус молився не лише за вірних учнів, що перебували тоді з Ним, але й за тих, хто згодом стануть віруючими та Його послідовниками. «Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова ввірують у Мене» (Івана 17:20, Огієнка). Апостоли були послані, щоб проповідувати Євангелію Царства, а Цар молився за тих, хто повірить у Нього і Його Батька через проповідь цих слухняних апостолів. Майте на увазі, що ця молитва була занесена з нагоди Спомину. Якою була кінцева мета і бажаний результат цієї молитви? Ось який: оскільки вся честь і слава належать небесному Батькові, то в Новому Світі має бути досягнута повна єдність усіх вірних, спочатку, єдність членів Його тіла, а згодом, всіх «інших овець», яких Він збере наприкінці цього світу перед битвою Армагеддон. Тому Ісус молився, щоб усі члени Його тіла були єдині, «як Ти, Отче, в Мені, а Я у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, щоб увірував світ, що Мене Ти послав» (Івана 17:21, Огієнка).

43. Крім апостолів, за кого ще молився Ісус? Якою була кінцева мета і бажаний результат цієї молитви?

44 В результаті проповіді вірних слуг Господа всі, хто буде жити в Новому Світі, повинні дізнатися, що Ісус Христос був посланий як Захисник і Цар Єгови, вони повинні вірити в це. Тому Він молився за членів Свого тіла, «хай будуть досконалі в єдності, аби світ пізнав, що Ти Мене послав і полубив їх, як і Мене полубив» (Івана 17:23, Турконяка). Він щедро заносив цю молитву за майбутніх жителів Нового Світу, щоб усі вони були єдині в думці й служінні. Завдяки Божій силі ця молитва була почута. Ми знаходимося прикінці беззаконного світу і на порозі Нового Світу. Єдність, про яку молився Цар, повинна існувати на сповнення цієї молитви, спочатку серед вірного останку, а потім серед «інших овець», їхніх співтоваришів. Старий світ розділений тотальною війною між «царем півночі» і «царем півдня»; але свідки Єгови і їхні товариші є єдині на всіх континентах, незалежно від того, чи розкидані вони ворогом по в'язницях і концентраційних таборах, чи все ще вільні, щоб публічно ходити від дому до дому, проповідуючи «це Євангеліє Царства». Жодна демонічна сила не може зруйнувати цю єдність.

44. (а) Кого Ісус мав на увазі, кажучи: «щоб світ пізнав, що Ти послав Мене», і до якого стану всі повинні дійти? (б) Незважаючи на те, що зараз триває тотальна війна, як може існувати така ситуація?

45 Молитва Ісуса відкриває чудову перспективу для членів Його тіла; Він молився, щоб їм було дано благословенну привілегию споглядати Його славу в Царстві, не для того, щоб підкреслити Свою власну важливість, а тому, що слава, яку Він отримає від величного Батька, відобразить велич, силу і верховенство Його небесного Батька (Євр. 1:3). Вся влада, дана Сину на небі і на землі, включала владу знищити злого, сатану, який нахабно поставив під сумнів владу Батька над світовим пануванням. Ісус ненавидів беззаконня й любив праведність. Його Батько полубив Його ще до заснування Нового Світу, і Він бажав показати Своїм вірним послідовникам нагороду, яку Єгова дав Йому за вірність.

45. Яку славу перспективу відкрила Ісусова молитва перед Його учнями, і чи була це молитва, щоб звеличити Його власну важливість?

46 Релігійні діячі «християнського світу», які зневажають ім'я Єгови, повинні замислитися над заключними словами Ісусової молитви: «Я виявив їм Твоє Ім'я, і виявлятиму, щоб любов, якою Ти полубив Мене, була в них, і Я — в них» (Івана 17:26, Турконяка). Навіть після того, як Ісус покинув землю, ім'я Єгови мало і надалі проголошуватися. Ісус висловив Свою рішучість подбати про це. Він не тільки проголошував ім'я Свого Батька, коли був із Своїми учнями на землі, але й, коли буде прославлений на небі, «проголошуватиме його». Чому? Тому що ім'я Єгови має бути оправдане; Його ім'я означає, що Він має намір відносно Своїх сотворінь. Таким чином, Ісус завжди визнає Свого небесного Батька як найвищого і гідного поклоніння в усьому всесвіті, того, хто винагороджує тих, хто вірно і старанно слухається Його.

46. Яким чином Ісус продовжить відкривати Своїм учням ім'я Свого Батька і чому?

47 Ісус щедро ділився Своїми чудовими порадами з Своїми вірними послідовниками, і робив це до самого кінця, включаючи також останній вечір проведений з ними, коли Він встановив Спомин Своєї смерті за Царство Боже. Такі мудрі поради повинні були допомогти їм у прийдешні дні; і не тільки їм, але й нам сьогодні, щоб ми могли залишатися вірними, відданими і непохитними. Завершуючи Своє земне служіння, Він заніс молитву хвали Небесному Батькові і просив, щоб Божа щедра благодать і прихильність перебували над тими, кого Батько дав Йому як членів Його «тіла», а також над тими, хто житиме на землі в Новому Світі.

47. Чому Ісус давав таку мудру раду Своїм учням, і з яким проханням Він завершив Свою молитву хвали?

48 «Сказавши це, Ісус зі Своїми учнями перейшов на другий бік потоку Кедрону, де був сад, до якого ввійшов Він та Його учні»

(Івана 18:1). Не боячись зустріти останнє випробування Своєї непорочності, Він рішуче пішов назустріч силам темряви, в годину їхнього уявного успіху, і переміг їх завдяки своїй непохитній вірності Богу.

48. Як тоді вчинив Ісус і з якою метою?

49 Це був чудовий вечір потіхи, настанови і навчання, який одинадцять вірних апостолів провели з Тим, на чії плечі мало лягти керування Новим Світом. За те, що ця розповідь була записана для настанови і навчання нас, тих яких досяг кінець світу, ми віддаємо всю хвалу і подяку Його та нашому Небесному Батькові. Цінуючи, що Новий Світ вже близько, і те, що ми беремо участь у його благословеннях і в свідочстві, яке нам належить зробити, також дотримуючись вірної поради нашого Господа, Його послідовники будуть діяти з більшою рішучістю, ніж будь-коли, для того, щоб

прославляти ім'я Єгови і проголошувати його по всьому світу, поки у нас ще є можливість.

49. Що ми можемо віддати Богові за той вечір розради і поради, і який шлях ми вирішили обрати?

50 Учитель виразно зазначив, що в цей час кінця шлях Його послідовників не буде легким, ні для останку «малої отари», ні для «інших овець». Вирішальною є вірність, бо саме вона веде до вічного життя й служить на оправдання імені Єгови, як це власним прикладом показав нам Його Цар, Ісус Христос. Це ім'я буде вічно прославлятися на землі, не лише до завершення старого світу, але й вічно у Новому Світі, що вже наблизився і який є «світом без кінця».

50. Незважаючи на теперішні обставини, який шлях є вирішальним для послідовників Вчителя, щоб здобути вічне життя? Чиє ім'я відтепер буде прославлятися, і протягом якого часу?

«СЛОВО ПРАВДИ»

Біблія є Божим «словом правди» (Івана 17:17). Це історія створення Богом земних речей, а також вона дає інформацію про Його небесне творіння, оскільки воно має відношення до людини та її дому. Біблія є одкровенням Бога про Себе Його розумним земним створінням. Вона є вираженням Його волі, а отже, є викладом Його закону для управління Його розумними земними створіннями. Більша частина Біблії є записом подій, які вже відбулися, але які також передвіщають більші події, що мають відбутися. Та частина Біблії, яка називається «пророцтвом», є передбаченням подій, які повинні відбутися, перш ніж вони відбудуться. Отже, пророцтво є історією, написаною наперед. З цієї причини людина не може його зрозуміти, доки воно не починає виконуватися або вже виконалося.

Біблія відкриває Всемогутнього Бога, «чиє ім'я є Єгова», як великого Вічного, Творця неба і землі, втілення мудрості, справедливості, любові і сили, Дарувальника кожного доброго і досконалого дару. Він є повним виразом безкорисливості. Тому написано: «Бог є любов» (1 Івана 4:8). Його Слово розповідає, чому була створена людина, чому вона стала на шлях беззаконня і була засуджена до смерті, потім відкриває Божий намір щодо встановлення Праведного Уряду, який оправдає зневажене ім'я Бога, знищить все організоване зло і благословить слухняне людство.

Боже «слово правди» цілком і повністю протиставляє добро злу. Воно показує, чому зло або беззаконня веде до смерті, а добро веде до вічного і щасливого життя. Це Божий закон, який стосується людини, тому він містить досконалий і повний перелік правил поведінки, якими людина може керуватися і ходити шляхом праведності. Цей перелік правил також визначає покарання за порушення закону праведності. Біблія була написана для користі людини і для слави Бога Єгови.

Пророк Мойсей написав перші п'ять книг Біблії. Події та переживання людей передавалися з покоління в покоління, а

Мойсей зібрав і впорядкував цей запис. Немає жодної підстави, щоб сумніватися в його правдивості, адже Мойсей був відданий Богові. Він був обраний Богом Єговою для створення запису, і під час його підготовки безпомилкова Божя мудрість і дух керували Його слугою. Дійсно, Мойсей виступав лише в ролі писаря Єгови. Він був саме такою людиною, яку Бог міг обрати для такого завдання. Він відкинув диявола та його систему з усіма її спокусами і, незважаючи на труднощі, став на бік праведності. Він вирізнявся не лише гострим розумом і знанням людських звичаїв, але передусім повною відданістю Єгови. Великі правди, записані Мойсеєм, не могли бути плодом людського, не натхненного розуму; вони були наслідком дії, на розум людини, невидимої сили Бога Єгови.

Те, що сказано про Мойсея, можна сказати про всіх письменників Біблії. Бог обрав цих людей для цієї роботи через їхню віру і вірність Йому. Необмежена божественна сила, яка колись давно створила видимі речі на землі, керувала і надихала розум Мойсея та інших святих людей, щоб вони записали Божу волю щодо людини. Давид, перший цар Єрусалиму, був одним із цих вірних людей, відданих Богу Єгови, про ту частину Біблії, яку він написав, він сказав: «Дух Господній заговорив у мені, і Його слово — на моєму язичку» (2 Сам. 23:2, Турконяка).

Цих вірних людей, які жили в стародавні часи називають «пророками», вони писали пророцтва. Рибалка Петро, якого Ісус обрав одним зі Своїх апостолів, під натхненням написав: «Бо пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святим» (2 Пет. 1:21, Огієнка).

Частина Біблії, яка давно відома як «Старий Завіт», була написана на івриті, за винятком кількох частин, написаних на халдейській мові. Частина, яка називається «Новий Завіт», спочатку була написана грецькою мовою. Пізніше були зроблені копії оригінальних рукописів, які називалися «манускриптами» (MSS).

Євреї, народ Ізраїлю, виявляли надзвичайну пильність у збереженні Єврейських Писань і в ознайомленні свого народу з їхнім змістом. Серед дванадцяти племен Ізраїлю плем'я Левія було відокремлене для справ, пов'язаних із навчанням народу всього, що стосувалося Бога і Його Слова. Саме з левітів обиралися Божі священники. Ці священники були особливими представниками Єгови і мали служити Єгови Богові в Його ім'я та на благо Його завітного народу (Вих. 28:1-4).

Бог поклав на священників обов'язок читати перед народом Його закон. Вони повинні були повідомляти народу Боже Слово, промовлене через пророків (Лев. 10:10, 11). «Бо уста священника повинні зберігати знання, і закону повинні шукати з його уст, бо він є посланцем Господа Саваота» (Мал. 2:7, А.С.В.).

Людам було наказано шукати знання у представників Бога: «Прийдеш до священників-левітів і до судді, який буде на той час, і представиш справу. Вони й оголосять тобі вирок згідно з законом» (Повт. Зак. 17:9, Біблія сучасний переклад). Тут проявляється одна з божественних цілей, а саме: інформувати народ про Слово Єгови, щоб на землі завжди були люди, які би знали Біблію і вірили в неї як у Його правдиве і священне Слово.

Через століття після останнього з єврейських пророків апостол Павло, єврей і натхненний свідок Єгови, написав: «Тому Закон був нашим вихователем до Христа, щоб нам оправдатися вірою», «Закон маючи тіль майбутніх благ» (Гал. 3:24; Євр. 10:1, Турконяка). Завдання «вихователя» або педагога – привести до знання та навчити. Отже, дійсна ціль Божого закону: дати тим, хто шукає правду, знання про Нього Самого та Його стосунки з людиною. Це підтверджує думку, що Бог подбав про те, щоб істини, які Він хотів відкрити людям, передавалися з покоління в покоління, особливо, від Адама до Мойсея. Після цього, з часів Мойсея, Бог велів записувати Своє Слово правдивим і вірним людям, яких Він надихав. Його Слово – це наша Біблія.

Всі оригінальні рукописи були втрачені і до наших днів не збереглися. Однак це анітрохи не впливає на автентичність Біблії. Поки храм або дім Господній існував серед євреїв, оригінальні рукописи зберігалися там, і в певні часи їх виносили і читали народу (2 Хрон. 34:14-16). Коли ізраїльтяни повернулися з полону в Вавилоні і відбудували стіни Єрусалима, приблизно в 454 році до н.е., Слово Єгови, передане через Мойсея, було винесене і прочитане перед народом (Неем. 8:1-9).

Під час цієї події священник Ездра читав закон перед народом. Безперечні історичні докази, крім самої Біблії, свідчать про те, що з часів Ездри почалося переписування та копіювання оригінальних рукописів, яке тривало приблизно до 900 року н. е. Під час переслідувань євреїв римо-католиками в Середньовіччі, особливо в часи так званих «хрестоносців», багато рукописів було знищено фанатичними релігійними діячами. Інші були знищені самими євреями, очевидно, щоб вони не потрапили до рук ворогів.

Нині існує три стародавні рукописи. Це копії оригіналу «Нового Заповіту» грецькою мовою та грецького перекладу «Старого Заповіту», які називаються «Синайський», «Ватиканський» та «Олександрійський» рукописи. Вони відображають текст Біблії таким, яким він існував невдовзі після часу апостолів Ісуса Христа. Олександрійський рукопис був подарований Кирилом Лукарком, патріархом Константинополя (нині Стамбул), королю Карлу I, монарху Британії, в 1628 році. Він зберігається в Британському музеї, в Лондоні, до цього дня, за винятком тимчасового вивезення для збереження під час нацистських повітряних нальотів. Синайський рукопис був виявлений в 1859 році німецьким вченим графом Тішендорфом в греко-католицькому монастирі, розташованому біля підніжжя гори Синай в Аравії. Цей рукопис багато років зберігався в бібліотеці в Ленінграді, але 20 грудня 1933 року в Палаті громад Великобританії було оголошено, що уряд придбав цей рукопис у радянського уряду за понад півмільйона

доларів, половину з яких внесла британська громадськість. 27 грудня 1933 року рукопис був переданий до Британського музею. Наскільки можна судити, Ватиканський рукопис є найдавнішим з трьох рукописів. Він зберігався у Ватиканській бібліотеці в Римі, принаймні доти, доки Об'єднані Нації не почала бомбардувати країну «доброго католика» Муссоліні. В останні роки цей рукопис став доступним для вчених. Жоден із цих стародавніх рукописів не зберігся в абсолютно повному вигляді, проте всі вони взаємно доповнюють один одного.

Текст Святого Письма, перекладений з оригінальної мови на іншу мову, називається «версією». Стародавні версії Святого Письма складаються з перекладів, зроблених на початку християнської ери. Багато з цих перекладів були написані людьми, які жили не більше ніж одне покоління після часів апостолів. Серед таких «Сирійська» версія, яка майже повністю відповідає мові, якою розмовляли люди, з якими спілкувався і серед яких жив Господь Ісус. Це дуже надійна версія. Ближче до кінця IV століття вчений чернець Євсей Ієронім, відомий також як Єронім, який багато років прожив у Віфлеємі, переглянув стару латинську версію Біблії. Його версія називається «Вульгата». Це латинський переклад, створений на основі порівняння з єврейськими та грецькими рукописами. На нього часто посилаються інші переклади Біблії.

Приблизно в 1383 році, завдяки зусиллям Джона Вікліфа, Біблія вперше була представлена людям англійською мовою. Ця версія була дослівно скопійована з латині. Хоча вона була перекладена і написана від руки, її не друкували протягом наступних, майже, 400 років. І Єронім, і Вікліф зазнали великого переслідування через свою вірність у перекладі Святого Письма. Їхні переслідування здійснювалися головним чином римо-католицьким духовенством.

Сатана завжди протистояв тим, хто свідчив про ім'я Бога Єгови. Сатана так жорстоко розпалював опозицію до версії Біблії Вікліфа, що багатьох, хто використовував її для навчання інших, спалили на вогнищі з примірниками Біблії на шії.

Наступною важливою версією Біблії була та, яку видав Вільям Тіндейл, більш ніж через 100 років після Вікліфа. Незабаром після смерті Тіндейла з'явилася так звана «Біблія Матвія», яка насправді була Біблією Тіндейла, опублікованою під іншою назвою. Потім у 1539 році була опублікована так звана «Велика Біблія», а пізніше, у 1560 році, — «Женевська Біблія». Усі ці видання були лише переробленими версіями перекладу Тіндейла. У 1611 році була видана «Авторизована версія». Вона також відома як «Версія короля Якова», оскільки король Англії Яків був головним ініціатором її підготовки.

У 1870 році група видатних англійських вчених зібралася і розпочала роботу над переглядом Авторизованої версії Біблії, а незабаром після цього комітет американських вчених взявся за подібну роботу. У 1881 році було опубліковано перше видання Англійської переглянутої версії, а в 1885 році було опубліковано Американську стандартну версію. Обидва комітети в значній мірі використовували переклад Тіндейла. Ці переглянуті версії, без сумніву, є найкращими з усіх перекладів, оскільки вони передають думку простою англійською мовою. Видання Біблії Товариства Вартової Башти, опубліковане у вересні 1942 року, містить Авторизовану версію, або Біблію короля Якова, без змін, але доповнену спеціально підготовленою скороченою біблійною конкорданцією та іншими допоміжними матеріалами для дослідників, щоб допомогти їм «правильно розуміти слово правди».

ЕНОХ, ПЕРШИЙ ПРОРОК ЄГОВИ

Єгова Бог, Автор усіх правдивих пророцтв, приблизно шість тисяч років тому промовив на землі перші пророчі слова. Вони записані в Буття 3:15 і передвіщають появу Насіння, яке знищить сатану та його організацію. Відтоді Єгова мав на землі багатьох пророків, які говорили й писали під дією Його духу.

Усі ці пророцтва, так само як і перше пророцтво, виголошене в Едемі, вказують на час, коли ім'я Єгови буде оправдане через Його Теократичне правління. Саме тому вірні люди, яких Єгова використовував як Своїх речників для проголошення пророцтв, ставали мішенню демонічних нападів, і багато з них загинули насильницькою смертю від рук сатани (Матв. 5:11, 12; 23:37; Євр. 11). Хто був першим чоловіком, якого Бог використав як пророка, і що з ним сталося? Чому розгляд цих питань є сьогодні таким своєчасним і корисним?

Енох, сьомий від Адама, мав особливу честь стати першим пророком Єгови. Він був сином Яреда і народився тоді, коли Адамові було 622 роки. Праведний Авель, на той час, уже був мертвий близько чотирьох століть, і протягом цього періоду жодна людина не виступала в ролі свідка Бога Єгови. За 387 років до народження Еноха групи людей почали «призивати Ймення Господнє» (Бут. 4:26, прим.). Вони зверталися до Бога лише на словах, але насправді насміхалися з Нього й підтримували владу диявола. Лицемірство процвітало. Сатана міцно спіймав людський рід у пастку і зв'язав його гріхом релігії, і вирішив, що його виклик Єгові, що жодна земна істота не служитиме Богові, уже доведений. Та це було не так. У розпал цієї сцени, начебто, триумфу сатани, з'явився Енох.

«І жив Яред сто літ і шістьдесят і два роки, та й породив він Еноха. І жив Енох шістьдесят і п'ять літ, та й породив Метушалаха. І ходив Енох з Богом по тому, як породив він Метушалаха, три сотні літ. І породив він синів та дочок» (Бут. 5:18, 21, 22). Енох чув про події, що сталися в Едемі і бачив катастрофічні наслідки бунту проти Бога. Він був знайомий з пророцтвом Єгови про

обіцяне Насіння і Спасителя. Він також знав про шлях Авеля і про те, як він був угодний Богу. Диявол ненавидів Авеля і привів його до такої жорстокої смерті, чим відлякував інших людей від правдивого поклоніння Богові. Вони вважали за краще дотримуватися популярної диявольської релігії і таким чином уникнути переслідувань з боку сатани, які спіткали Авеля. Але не так було з Енохом. Він не злякався, керованого дияволом, вбивства першого свідка Єгови, а вирішив, не дивлячись ні нащо, йти тим самим шляхом непорочності.

Сказати, що людина ходить із Богом, означає, що її життєвий шлях перебуває в гармонії з Богом установленим напрямком. Її кроки спрямовуються стежками праведності, визначеними Єговою. Вона йде в ногу зі своїм Творцем, не випереджаючи Його і не відстаючи, коли доручається служіння. Ходячи так, людина виконує вимоги Єгови (Мих. 6:8). Енох зберігав непорочність у несприятливих умовах протягом більше 300 років. Він свідчив тим, хто був навколо нього, але, судячи з усього, «овець» не знайшов. Він не мав братів для спілкування, які б мали таку ж «дорогоцінну віру» в Новий Світ; він самотійно боровся за Теократію. Його ім'я означає «навчений» або «посвячений». Енох був навчений як іти Божим шляхом і жив у повній посвяті Єгові, а це означало, що він не йшов шляхом людей, які жили довкола нього. Він відділився від тодішнього світу, уникав його зіпсованої релігії та гріховних задовольень. Маючи надію на Новий Світ, Енох зберіг себе не заплямованим релігійною нечистотою того безбожного і злого світу. Він вірно служив як перший пророк Єгови.

Про що ж пророкував Енох? Апостол Юда дає відповідь: «Про них же звіщав був Енох, сьомий від Адама, і казав: Ось іде Господь зо Своїми десятками тисяч святих, щоб суд учинити над усіма, і винуватити всіх безбожних за всі вчинки безбожності їхньої, що безбожно накоїли, та за всі жорстокі слова, що їх говорили на Нього безбожні грішники. Енох, сьомий від Адама,

пропрокував, кажучи: Ось Господь іде з десятками тисяч своїх святих, щоб учинити суд над усіма і викрити всіх безбожних за всі їхні безбожні діла, які вони безбожно чинили, і за всі жорстокі слова, які безбожні грішники говорили проти Нього» (Юди 14, 15, Огієнка). Як саме Юда довідався про це пророцтво, адже воно не записане в книгах Мойсея, нам невідомо. Чи було воно передане усно, чи містилося в давніх записках, чи було безпосередньо відкрито йому Єговою, не має значення. Юда писав під натхненням Бога, і включення пророцтва Еноха до Його натхненного Слова підтверджує його справжність.

Пророцтво Еноха було виголошене в той час, коли диявол почувався цілковито впевненим у своїй владі над землею, лише одна людина, серед усіх живих, вірила в Бога Єгову. Слова Еноха про прихід Насіння, яке розчавить голову змія і знищить злочинців, сказані серед розбещених невіруючих, сприймалися легковажно, а з самого пророка насміхалися і глузували. Тоді, як і сьогодні, питання стосувалося всесвітнього панування, пророцтво Еноха про кінець диявола та перемогу Єгови робило його непопулярним у тому безбожному світі і позначало його, як порушника його релігійного спокою. Він ставав об'єктом нападу демонів. Саме жертва Авеля, яка прообразно вказувала на ті самі речі, про які пропрокував Енох, викликала гнів диявола настільки, що він здійснив перше вбивство. Але Бог Єгова не допустив, щоб подібний злочин було вчинено проти Еноха.

«І догодив Енох Богові — і не стало його, бо забрав його Бог» (Бут. 5:24, Турконяка). Апостол Павло описує це так: «Вірою Енох був перенесений, щоб не побачити смерті; і його не знайшли, тому що Бог його переніс. Адже перед перенесенням було засвідчено, що він догодив Богові» (Євр. 11:5, Турконяка). В ті дні очікувана тривалість життя становила близько восьми-дев'яти століть; син Еноха Мафусаїл навіть прожив 969 років. Проте Енох, людина, яка догодила Богові, помер у порівняно молодому віці 365 років (Бут. 5:23). Його смерть була не через

хворобу чи природні причини, а через Божу діяльність, «бо Бог забрав його».

Деякі релігійні вчителі твердять, що Енох був взятий на небо до Бога і що він не помер. Проте багато біблійних текстів спростовують такі твердження. Людина не може бачити Бога і залишитися живою, а тіло не може жити в царстві небесному (Вих. 33:20; 1 Кор. 15:50). Усі люди, включаючи Еноха, народжуються в грісі, тому смерть поширилася на все людство (Пс. 51:5; Рим. 5:12). Велика викупна жертва Ісуса Христа ще не була принесена за часів Еноха, Бог заявив, що немає іншого імені, за допомогою якого люди могли б отримати життя (Дії 4:12). Коли духовенство навчає, що Енох був взятий на небо незалежно від викупу, воно фактично відкидає Божу постанову про спасіння через викуп (Марка 7:9). Хоча такі вищі критики, які тлумачать Писання, заперечують Бога і Його Слово, Єгова не суперечить сам Собі (Числа 23:19). Він не суперечить власним постановам і не виявляє упередженості до людей. Енох перебував під смертним вироком через успадкований гріх, і цей стан не міг змінитися, поки Ісусом Христом не була принесена жертва за гріх. До сплати викупу смерть була неминучою. Через тисячі років після смерті Еноха Ісус сказав: «Ніхто не зійшов на небо». Він також сказав, що серед народжених жінками не було більшого пророка, ніж Іван Хреститель, але й він не буде на небі (Ів. 3:13; Луки 7:28). Там також не буде першого пророка Єгови.

Грецькі слова, перекладені в Євреїв 11:5 (Турконяка) як «translated» (перенесений) або «translation» (перенесення), в інших місцях передаються словом «change» (зміна). Однак ці слова не є тим самим грецьким словом, яке перекладене в 1 Коринтян 15:51, 52 (Турконяка) як «changed» (перемінімося), де йдеться про зміну людського існування на землі на духовне життя на небі. Якби апостол Павло, який написав обидва тексти, хотів надати таке значення події з Енохом, він використав би в Євреїв 11:5 те саме грецьке слово, що й у 1 Коринтян. Але Павло сам пояснює це питання в тому ж розділі Послання до Євреїв. Після згадки про Еноха

та інших він прямо говорить: «усі вони повмирали» (Євр. 11:13). Енох не є винятком.

Дійсно, Писання говорить, що він не «бачив смерті». Енох не зазнав мук смерті від хвороби чи насильства демонів, і цілком можливо, що він ніколи не бачив, як помирає хтось інший. Єдиний запис про смерть за його життя стосується першого чоловіка Адама. Але ці слова мають набагато глибше значення. Під час ходіння з Богом Енох отримав видіння Нового Світу. У цьому видінні він був перенесений у той славний день Божого панування, коли Господь прийде з безліччю святих ангелів, також у видінні нового світу Енох побачив, що смерть буде забрана від покірних людей. Цей ворог мав бути знищений (Об. 21:4; 1 Кор. 15:26). Саме в той час, коли він перебував у цьому захопливому видінні, Бог узяв Еноха — він помер безболісною смертю і заснув до дня свого воскресіння. Тому сказано, що він не «побачив смерті», і водночас «його не стало».

Чому варто замислитися над цими речами саме тепер? Тому що пророцтво Еноха, проголошене ще на зорі людської історії, нині перебуває в процесі виконання. Воно вказує на час, коли Христос прийде до храму для суду, спочатку над Своїм домом, а потім над народами, і завершується виконанням суду над усіма безбожними в Армагеддоні.

Разом з Ним у цій справі беруть участь небесні «святі» (1 Пет. 4:17, Мат. 25:31; 2 Сол. 1:7, 8). Сьогодні свідки Єгови, присвячені Єгови Богу ідучи по Його дорозі, проголошують це пророцтво Еноха. Вони показують, як воно частково вже здійснилося, як воно продовжує здійснюватися тепер, і як повністю здійсниться в недалекому майбутньому. У цьому задіяні всі створіння.

Енох у видінні побачив обіцяний Новий Світ. Він був повністю переконаний, що той світ прийде, і з вірою чекав часу його встановлення. Він сподівався жити в ньому — у світі, де вже не буде смерті (Євр. 11:13, 35). Святе Письмо вказує на те, що біблійні пророки незабаром знову повернуться на землю: «Дяку складаємо Тобі, Господи, Боже Вседержителю, що Ти є й що Ти був, що прийняв Свою силу велику та й зацарював! А погани розлютилися, та гнів Твій прийшов, і час настав мертвих судити, і дати заплату рабам Твоїм, пророкам і святим, і тим, хто Ймення Твого боїться малим і великим, і знищити тих, хто нищить землю» (Об. 11:17, 18). Перший пророк Єгови стане свідком виконання суду над безбожними, того самого суду, про який він пророкував тисячі років тому.

ПОЛЬОВИЙ ДОСВІД

НЕ РОЗКИДАНІ ЗА МЕЖІ БОЖОЇ ДОСЯЖНОСТІ (АНГЛІЯ)

«Одна жінка, яка жила в дуже віддаленій місцевості, багато років не зустрічала жодного зі свідків Єгови. Вісім років тому вона пізнала правду, читаючи деякі наші книги, і протягом останніх двох років щиро молилася, щоб хтось зі свідків Єгови відвідав її. Шість тижнів тому вона переїхала до іншого району, і сталося так, що я завітав до неї. Тепер у її домі проводиться вивчення книги «ДІТИ». Вона поцікавилася, де проходять наші зібрання і чим ми займаємося. Я показав їй журнал «Вартова Башта», вона була надзвичайно зворушена, сказавши, що обов'язково оформить підписку на цілий рік. Коли я залишив їй примірник, вона подякувала й сказала, що «прочитає його з великим задоволенням». Будучи методисткою, вона намагалася повернути деяких місцевих методистів, але тепер вона розуміє, що немає сенсу далі триматися за них, якщо ця «церква» незабаром буде знищена. Схоже, що кілька місцевих проповідників читали нашу літературу, і, пробувши в окрузі досить довго та познайомившись із прихожанами, вони наважилися проповідувати правду. Одного дня ця пані була настільки захоплена проповіддю одного з цих чоловіків, що запросила його на чай і, за її словами, «підбурила його ще трохи дотиснути»; і того ж вечора він це зробив. Я відвідував її лише двічі, але її знання вражають. Вона прочитала книжку «Діти» від початку до кінця і вважає, що це чудова книга. Ось що вона сказала: «Після прочитання цих книг правда стає очевидною, як ніколи. Я боюся, що люди цього світу намагатимуться увійти до "ковчега", коли вже буде пізно, і знайдуть двері зачиненими, як це сталося за днів Ноя. Але у них була така сама можливість, як і в усіх інших, і якщо вони не звернули на це увагу, то можуть звинувачувати лише самі себе».

НЕ БОЇТЬСЯ КАТОЛИЦЬКОЇ ДУМКИ (ОРЕГОН)

«Це справжній Захід, де вирощують величезні стада великої рогатої худоби та овець. Кожного разу, коли я проходжу повз отару овець, я завжди даю пастухам літературу, оскільки вони мають багато часу для читання, поки пасуть свої отари, і, як правило, вони легко навчаються. Нещодавно я дав пастуху кілька журналів, брошур та газету «Новини Царства». Кілька днів по тому я свідчив біля скотного ринку і побачив групу з дев'яти чоловіків. Я підійшов до них і представив їм аудіозапис лекції та прослухав його разом з ними. Одним із членів групи був той пастух, якому я дав літературу. Незважаючи на запеклий опір з боку восьми інших ірландських католиків, він зробив внесок на книгу «Діти» і сказав їм: «Це моя справа. Я плачу за це, хай йому грець!» Всі вони були ірландцями зі старої батьківщини, як і більшість у цій країні, було дуже смішно слухати, як вони сварилися. Через кілька тижнів цей пастух підійшов до мене на розі вулиці і взяв журнали, брошури та книгу «Новий світ». Він сказав: «Це буде прекрасний час для життя, коли всіх цих релігій більше не буде і ми всі будемо вірити в одне й те саме. Це дійсно чудові книги».

ПІД ОХОРОНОЮ ПОЛІЦІЇ В ОКРУЗІ ПЕМБІНА, ШТАТ ПІВНІЧНА ДАКОТА

«На одній автозаправці ми запитали, чи можемо отримати воду, якщо заправимося там бензином. Власник погодився і поцікавився, чим ми займаємося. Ми пояснили свою діяльність, і він спершу здавався цілком розсудливим. Ми працювали два тижні, ходячи від дому до дому і роздаючи журнали на вулицях. Все йшло добре, поки одного вечора до нашого трейлера, припаркованого в туристичному кемпінгу, не підійшов адвокат. Він запитав, чи ми отримали дозвіл на роботу в цьому

місті, оскільки діяв закон, що забороняє вуличну торгівлю. Ми відповіли йому, що цей закон до нас не стосується, оскільки ми не займаємось торгівлею, а приїхали проповідувати Євангеліє. Він порадив нам звернутися до мера. Ми так і вчинили. На наш подив, це виявився той самий працівник заправки, в якого ми купували бензин. Він не відповів, чому відправив до нашого трейлера адвоката, а не прийшов сам; чи він боявся втратити наш бізнес? Він порадив нам звернутися до прокурора штату. Той виявився, в певному сенсі, неупередженою людиною і наказав своїм помічникам супроводжувати нас по всьому округу, щоб захистити від можливого насильства з боку натовпу. Одного ранку ми вирушили працювати в сільську місцевість, а двоє заступників їхали за нами в поліцейській машині. Коли ми збиралися виступити перед людьми, один із заступників вискакував з машини, випереджаючи нас, і казав слідуюче: «Перед вами пан [або пані], член громади свідків Єгови. Вони вважають, що вітати прапор – це гріх, і навчають своїх дітей не вітати його. І ми тут, щоби захистити їх від насильства з боку натовпу». На це більшість людей коротко сміялося. Потім заступник залишався поряд, щоб послухати наше свідоцтво, хоча всім посадовцям цього міста було вручено брошуру «Бог і держава», а також журнали «Вартова Башта» та «Вісник Потіхи». Результатом дня стало 14 переплетених книг, безліч брошур та журналів — більше, ніж будь-якого іншого дня; ми також знайшли дуже багато зацікавлених. Офіцерам не сподобалося, що люди ставилися до нас привітно. Наступного дня, у суботу, ми розносили журнали та працювали на вулицях міста. Офіцери йшли попереду нас, роздаючи листівки, в яких застерігали

людей проти свідків Єгови. Того вечора прийшов шериф і запитав, чи плануємо ми продовжувати працювати в окрузі. Ми відповіли: «Так». Тоді шериф сказав: «Ми зробимо все, що в наших силах, щоб зупинити вашу діяльність». Ми випадково почули, що вони організували натовп із сімдесяти п'яти осіб, щоб в неділю вигнати нас із міста. «У суботу вранці, коли моя дружина пішла за поштою, вона почула, як поштмейстер запитував у патрульних, що можна зробити, аби вигнати цих людей Єгови з міста. Він сказав: «Ми у стані війни; ми можемо робити що завгодно, знищити їхнє майно й вигнати їх з міста». Тож ми струсили з ніг пил міста й тієї ночі вирушили в дорогу.

РЕЛІГІЙНІ ПОРАДИ, ЩО ВВОДЯТЬ В ОМАНУ (ОРЕГОН)

«Був один будинок, у якому я ніяк не міг застати господарів вдома, це вже був мій четвертий візит. Я запитав про них у сусідки. Вона сказала: “О, вони з Церкви Бога і не зацікавляться”. Я відповів: “Я відповідаю за всіх людей на цій території, тому все ж зайду ще раз і спробую застати їх дома”. Коли я прийшов знову, жінка була вдома і дуже зацікавилася. Вона взяла книгу «Діти» і одну брошуру та дала всі гроші, які мала, 25 пенні. Ми домовилися розпочати біблійне вивчення. Потім я розповів їй, що сказала її сусідка. Вона відповіла: “Я дуже рада, що ви мене не оминули. Я була в Церкві Бога лише один раз у житті, на різдвяні свята. А ось вона туди ходить”. З цією жінкою почали проводити вивчення. Тепер вона радіє правді і взяла всі книги, брошури, Щорічник, Календар, а також оформила підписку на «Вартову Башту» і «Вісник Потіхи». Вона добре забезпечена плодами Царства. Тож справді, ніколи не варто пропускати жодного дому».